

TELEGRAMUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7.40. E. și 3.20. R. pe 3 luni 1.6. 75. cr.
Pentru marșarile pe an 12.6. E. și 6.40. R. pe 3 luni 5.8.
Pentru străinătate pe an 15.6. E. și 6.40. R. pe 3 luni 8.4.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația Tipografiei arhidiecezane Sibiu, cor. Mălărășilor 57.
Correspondențele s'nt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Mălărășilor Nr. 57.
Episcopia inferioară se rotunde. — Articuli săptămânali nu se însoțesc.

INSERTIUNILE

Pentru odați 7 cr. — de două ori 11 cr. — de trei ori 15 cr. rădăul cu literă germană — și timbru de 10 cr. pentru 50. care publicare.

Sibiu 15 Mai.

„Aflăcarea steagului unguresc” din Brașov, considerată numai după jiarlele maghiarilor, nu aduce aminte de a-nocifia cu Tiganul, când s'a spărit de sgromotul, ce l'a făcut în pădure a o tăa micșată de vânt. Eșind Tiganul însăpănit din pădure a respuns la întrebarea Românilor, că a vădit o aută de o lupi. „Nu vor fi fost ația, i reflectăse Români.” — „Dacă n'a u fost tomăi o sută dar cincideci tot au fost” replică Tiganul. „Nu vor fi fost ația, adăugă Românul. — Poate că nu vor fi fost tomăi cincideci, dar douăzeci și cinci de sigur au fost.” — Și venind până s'ci găsi Români că nu va fi fost nicimic, Tiganul întreabă, că „nimica mișcă?” — „Mișcă mi!” — „Apoi ahaia o fi fost!” încheie bietul Tigan.

Din ce înși vor fi făcut spăima diarele ungureși nu vrem să cercetăm. Destul că spăimă și-au făcut.

La început vin „Ketel” și după el „Ellenzek” și alarmează toată lumea ungurescă cu faima, că studenții români din Brașov la maiul de Sâmbătă au sfășiat un steag unguresc, care era aninat de cortul cotetarului Boziano, ba că l'au și ars și pe urmă, că în Brașov agitațiunea (l) contra Maghiarilor e mare (l). După aceste scrieri ardeleani de fur, cerând „Ketel” și se dă lectiune „aspră” e parădiăa nimele; „aspră „Ellenzek” face studii de distingere între „olăd” și „român.” Află că „olădului” dacă învață c'are devine „român”, dar că și unii și alții are însușirea caracteristică de a „fura” și că însușirea acestei comune are a se acsie că în „1848 „olădii” au făcut causa comună cu „românii” etc. și concludă, că însușirea pomenitei a se străbui că fiii „olădilor.” „Ellenzek” încheie, că „românii” au sfășiat steagul unguresc. Mai târziu vin tot diarele din cestiune și ție, că numai „se vorbesce”, că s'au sfășiat un steag unguresc la maiul din Brașov. În

fine vin și spun, că un profesor dela gimnasul unguresc, care a fost la cina la alt profesor dela același gimnasu, a spus corepondenților (lui „Ellenzek”) că profesor a aștit, cumpărănd țigări, și a trocării beat a rupt un steag unguresc, pe urmă că a vrut se'l rupă, dar cotefarului Bozianu nu l'alașat și în fine, că cotefarului au scie nimică că ar fi rupt vine și un steag aninat de cortul cu cotăfări, în locul unde s'a verbat maiul și în urma urmelor un Maghiar spune corepondențului, că a vădit steagurile flutărănd până seara; eă ră pe l'opt eă ră a vădit steagurile cotefarului într'un toc, dar n'a cautat se vadă dacă este vreunul rupt sau sfășiat (sic). Din toate aceste corepondențiale concludă, că Tiganul, că trebuie să fie fost ceva, căci de n'ar fi nu s'ar povesti.

„Pesti Naplo” „Hon” și alți jier din Budapesta publică o notiță a metropolitului nostru, în care se reproduce o telegramă dela directorel gimnasului S. Iosif, din care se vede, că tot lucrul e o mistificațiune.

Întrebăm acum ce s'nt alarmările acestor Niimă aia decât că Maghiarii cauti pretesturi nouă de a face Românilor poștină și mai grea de cum este dejă.

Ei bine, dacă enuță e și că acesta e în interesul statului unguresc, fă-o căci au pută în mână.

Noi înșe, după cum cunoașcem ai-mă țărișore, s'ntem de credință, că apurătorile de felul acesta mai mult strică.

Ne roșim înșe de a prodica surdilor și în cea mai mare linică surdolească vom aștepta să treacă și apurătorile această nechezătuă prestă noi, în speranță, că și aceasta, se va preface cum ca multe alte de felul acesta.

Cine scie de ce va fi bună și a-cestea.

lari de la Urzicieu, tot sub comanda sergentului instructor Dimirescu. În dreptul me școlarii institutului „Heliada” în uniformă albă și acei ai institutului Coorobă în uniformă neagră. Toate școlarele au drapelule roșii și coranone ce vor se ofera M. S. Regelui. 10 1/2. — Oficieri superiori sosesc mereu. Eată generalul Calinescu, urmat de doi roșiori, colonelul Bai-coyanu. Generalul Davila inspectează pe micii lui dorobanți și se bucură de firea lor marțială, Micii dorobanți aștăți, curcani vitezi.

Mici porți negri, goști de vânt, făințate mereu și se string dean-pur capului nostru. Tuna. — Un frământ de arme. S'nt giandarmii cari înaintază până în dreptul casei dui advocat Orghidan.

La o mică distanță Roșiori îi urmează. Banderolele roșii și albastre se lasăncior lor frânie în depar-tare. Într'un breacă sosesc patru lăcăși ai curții. Breacul este mē-nat de un surugiu în costumul tradițional.

Trece trăsura regală, precedată de doi lăcăși călări. Trăsura e trasă

de 8 caș; conșuși de doi jochi, cu casaca roșie brodată cu argint și cu gacă neagră. În loc de capră, un coș de flori.

Trăsura întregă este acoperită cu un covor de catifa roșie cusut cu fir. La fie-care coș, s'nt lăterne argintate și la spate o corană regesacă.

11 care. — S'andă fuserăd trenul regal care sosese la gară.

Tuna. Parcă cerul vizeoșe s'a-mestete vocea sa cu resonetul tunurilor.

Trei biruri: Inspectorul poliției, G. Francescu, directorul T. Danescu și d. comisar Lahovary.

Incepe se ploua. Nimeni nu se mișcă.

Eată d. căpitan Panță, călare și în urma lui în trăsură d. Crețeanu, prefectul districtului și d. Rado Mihaile.

Cortegul a pornit, în ordinul indicat de program:

1. Un pluton de giandarmi;
2. Un pluton de roșiori;
3. Doi oficieri germani din suita A. S. R. Principelui Leopold de Hohenzollern.

Cortegul străbate străzile Victoriei, Lipscani, Slăbi, Rahovei și Bihescu-Vodă până la metropoli, în mijlocul unei poporațiuni compacte, care

Propunerea dep. Coroianu (privă simpa numai pe Ardeleni. Nu e drept!)

Față cu această propunere conferența de aștăți trebuie să se enuncie, că decideră e are de a urma pe terenul conferenței Transilvănienilor. Se ne tragem bine sama se nu schimbăm terenul conferenței de aștăți, cu al conferenței de după ameași; că foarte ușor se pută ajunge într'o confușiune danșoasă.

Pentru causa aceasta ce aparține strins Ardelenilor s'nt de părerea, că din sinul conferenței de aștăți să se alegă o comisiune de 9 membrii, cu însărcinarea de a consulta și raporta conferenței ardelenescă; dar până ce va fi gata comisiunea cu lucrarea sa, șeifință se se amâne.

Dr. Ratiu: „Mi am cerut cuvântul spre a da numai o deslugă. Nu împărtășesc vederile ante-vorbitorului, și de aceea mi-am ridicat cuvântul în interesul susținerii ordinii de dejă stabilite, pentru că Dlor, aștă reprezentanții alegătorilor Români din Transilvania cât și cei din Ungaria s'ntem întrunți într'o conferență națională (voce: așa e! bine). Eu așa cred că frații noștri din Ungaria au venit aici ca să ne dea concursul lor spirital, se ne ajute cu sfatul lor la decideră causei importante a ațu-năstăriei noastre și să observăm loți Români față cu algerii destăi venitoare (foarte bine).”

Propunerea del. Coroianu trebuie deci să se transpună comisiune comune de 30 ce se va alege, și de aceea, cred că se ne însem ștră de ordinea dila (așa e!) ferindu-ne de formalități. (Așa e!)

Dep. Cicoană: Să nu ne pierdem vremea cu formalități, ci să rămănem strins pe lângă ordinea dila. (Așa e!)

Asupra cestiunii viitoareii noastre fințute avem mare lipsă de a ne înfe-

Regele care salută în dreapta și în stânga.

8. S. S. Regelui.

9. Regina însoțită de principele moșitor de Hohenzollern și de principii Ferlindan și Carol.

Regina poartă pe frunte o mică diademă de argint oxidat și suride tuturor cu dulcele ei suris, surdindu-lă toate salutarile poporului entusiasmat.

10. Oficieri cari formeză suita M. S. Regelui.

11. Un pluton de roșiori.

12. Arier-garda comandată de d. colonel Schina.

Acum plouă. Cerul e plin de nori. Și de toate aceste lumă pleacă după cortegiu. Intance nu se mai vede de cât o mare întencăoșă de capete de-șmura chioră se zărește strălucire aprind și fâlfăirea roșii a bandierelor roșiorilor.

Revista politică.

Stilila, în 15 Mai.

Astăzi este ziua, în care se aşteaptă Maj. LL. în Budapesta. Primărea ne spun diarele de acolo va fi aşteptarea imposită ca şi a principiului de coroană. Închiderea sesiunii dietale va fi aşă dară de ostentată împreună cu o pompă cum nu se obiţnuiesc totdeauna la ocasiuni de felul acesta. Probabil este înă, că soseira Maj. LL. la Budapesta va avé loc numai mâine.

Membrii care deputaţilor din Budapesta au dezbătut Mercuri asupra propunerii, de a se amăna procedura verificării deputaţilor în privinţa altă sesiune. Ministrul president Tisza a promis, că de rezultat alegorilor va fi favorabil pentru dănsul, va lua însuşi iniţiativa în privinţa proiectului din sesiune. Csánády, întrerupând ūie, Djéu se feră, că o acord rezultat. Min. pres. respică, că Djéu va feri pe această biată ţără se nu vie Csánády la pătore. Propunerea de amănare s'a vor şi alegerei vor fi cum au mai fost. În care parte va bate cumpăna fitoarelor alegeri, părerie şi în casa deputaţilor, se vede, că sînt foarte împărţite.

Foile din Varşovia spun, că guvernul rusec a început a se amesteca în afacerile monarhiei noastre. Ministerul rusec, ūie fole acé, a înăncinat pe ambasadorul nostru să atragă atenţiunea guvernului austro-ungurec asupra stărei depălabile a Rutenilor din Galitiia.

Sinodul eparchial din Caransebeş.

Şedinţa VI.

Preşedintele comisiua telegrama delegatului sinodal Aron Damaschin şă în Arad, prin care se încusă sinodului, că cauza fondurilor se pertractază astăzi.

Se a prin sesiua şi sinodul se declară în permanenţă până la soseira decisiuni luate de sinodal aradan.

Referitor la raportul comisiuei emise în anul trecut pentru revizuirea fondurilor comune din Arad se aduce următorul conchis:

Considerând: 1. că în privinţa încesării de capitale interese restante şi compenţa de activitate nevedându-se desvoltată o scloră numai ageră fală în scribitorii fondurilor şi adecă fără înăncinarea de procese. 2. că printru încesarea capitalilor şi intereselor restante a fondurilor s'a anticipat şi se anticipă în continuare

sume considerabile, se interdice epitropicele de a mai da dela data primirii acestei decisiuni orice anticipaţii pentru încesarea de capitale sau interese restante, înăncinându-se totdeauna, că va viitor încesările de capitale şi a intereselor restante se le predea numai la stări advocaţi de bună reputaţie, care nu pretind nici un fel de anticipaţiune.

Faţă cu anticipaţiunile estradate până acum epitropia până la alta hotărâre meritorială din partea acestui sinod se îndosarează, a face raţionimul cu fine care pînă la deciziunea definitivă pînă la 30 Octombr 1881 arătdându-se, dacă unu seau altul dintre advocaţi mai rămâne cu ceva datoria la fonduri, în care cas epitropia numai decată se constringă pe advocaţi respectivi la restituirea anticipaţiunilor, cără sinodului eparchial din Caransebeş se i-se comunique conşpetul special amintit în decusul sen de anul Nr. 55 pînă şi din 2/14 Maia 1880, care conţine în următorul chip:

Epitropia se îndrumă mai departe a core stăt dela fiaul său, cără dela ceaialţi advocaţi, cărora li s'a încredinţat cae procesuale ca tot la 1/2 de an s'li fală raport detaiat despre starea proceselor încredinţate lor, arătând espresă ūia prin insinuirii causei spre împresunare; ūia insinuirii acţiunii şi stadiul procesului, cără deă stă fală solviri particulare la advocat a expune şi suma pericinţă dela datoră.

Mai departe epitropia fondurilor comune se arête în docebă şi sumele încesate şi deportate la advocaţi sub titlul de spese procesuale.

3. Că peste buget s'au făcut spese administrative în suma de 454 fl. 47 cruceri.

4. Că remuneratiunea de 150 fl. s'at dat advocatului plenipotentiul în cauza dilectării fondurilor de contribuţiunea după venitul lor fără de a fi fost Preliminată şi fără de hotărâre acestei sinod eparchial;

5. Că împărţirea fondurilor între dicea Arad şi Caransebeş este nu numai decretată de congresul nostru naţional bi, ci şi primită de acest sinod eparchial, ba chiar şi cheia împărţirii stabilită.

Sinodal acesta nu se demite în hotărâre meritorială asupra scoetolelor fondurilor comune de pe anul 1879, prin urmare până la definitiva împărţire nici nu pot să aibă efectului.

În cauza paşurilor scesional protobresitare se decide:

Considerând, că decusul sinodului din anul trecut Nr. 87 nu s'a executat şi fondul pentru acoperirea spe-

selor scaunelor protobresitare încă nu s'a înăncinţat, apoi că sinodul nu cunoasea nici pedele, din care a reţinut să se lăsească; încesantă; cauza aceasta se comunică conşpetului dietecian cu înăncinarea, ca să subăstărnă procesului sinod un raport detaiat şi motivat despre măsurile luate la privinţa escuturii acelu decus, precum şi despre sumele de bani încurse la conşpetul spre acest scop, car' încă decusul amintit nu s'ar fi executat conşpetului şi arête pedele, din care nu s'a putut escuta.

Şedinţa se închide la 12 ore anunţându-se, că dacă va soi decusul sinodului aradan în cauza fondurilor, Şedinţa următoare se va ţine după prânză la 5 oare.

Şedinţa VII.

Şedinţa se deschide la 5 oare după amăzi. Preşedintele cetesece telegrama B. Sale d-lui Episcop al Aradului de următorul cuprins:

Sinodal aradan răzimat pe conclusele conşpetului Nrii 257, 243 şi 263 din 1878 declară împărţirea fondurilor realisabilă numai când celodun d-unu episcopii decretate de congres vor fi realisate ca părţi îndreptăţite la împărţire.

Conchisul acesta a făcut o împresune de tot neplăcută asupra Intrinşului sinod.

La propunerea deputatului Iulio Petric sinodal alege o comisiune constatătoare din deputaţi: Filaret Musta, G. Pestean, I. Popovici, Iulio Petric, Afanasiu Gîmponevi, G. Serb, Iosif Soraciu, I. Brancovici şi I. Bartolomeu cu înăncinarea, de a propune sinodului un proiect de decus referitor la conchisul sinodului din Arad. Sinodal se suspende pe o oră.

După redeschidre referitor la propunerea deputatului Timotei Micles comisiunea financiară prin referentul ei Iulio Petric propune şi sinodului primese cu unanimitate următoarea decisiune:

Sinodal eparchial decide, ca pe viitor conşpetul Prea Sânciei Sale d-lui Episcop dietecian să se introducă în bugetul dietecian, care convenţie se o ridică Prea Sância Sa pre lungă cîntă cîntă din cassa dietecian, avînd senatul epitropesc îndatorirea de se îngriji de încesarea regulată a convenţiei dele aciea, cari sînt datori a presta această compenţată.

Comisiunea specială de 9 referază în cauza telegramii părintelui Episcop din Arad privitoare la împărţirea fondurilor, comune şi unanini face următoarea propunere:

Considerând, că prin decisiunea conşpetului Nr. 257 din 1878 s'a de-

cesul împărţirea fondurilor comune dietecianilor Arad şi Caransebeş, cără prin decisiunea conşpetului Nr. 263 din 1878 înfăptuira asupra moduli şi cheii respective proporţiunii la împărţire între dicea Aradului şi a Caransebeşului s'a laast acordat două diciee respective sinodelor lor eparchiale şi casurile de neînţelegere între numele diciee privitoare la întrebaarea moduli şi cheii resp. proporţiunii de împărţire şi le-a rezervat sinei măritărie conşpetul de a decide finalmente la reclamarea uneiu sau altă diciee;

Considerând mai departe, că decusul conşpetului Nr. 243 din 1878 — care se referă exclusivemente la întrebaarea d-unu episcopii nouă în metropolia română — nu stă în nici o legătură cu dicieele conşpetului Nrii 257 şi 263 din 1878 şi prin urmare oportunitate acestor două diciee conşpetuale din urmă nu se face pendenţă dela decusul conşpetului Nr. 233 din 1878;

Considerând în fine, că sinodal eparchial din Arad, abătându-se dela conclusele conşpetului Nrii 257 şi 263 mai sus citate, n'a adus decus meritorial în privinţa moduli şi cheii de împărţire, ci în contra dispoziţiunilor, care cuprinese în decusul conşpetului Nr. 263 din 1878 a făcut pendenţă realisarea împărţirii fondurilor de sub întrebaarea dela înfăptuira celor 2 episcopii decretate numai în principia prin decusul conşpetului Nr. 263 din 1878 şi prin care decus al sinodului eparchial din Arad se intenţionează numai trăgătoare, respectiv împedecarea escuturii decusului conşpetului Nr. 257 din 1878.

Deci pe baza acestor considerante, sinodal eparchial al Caransebeşului ia următoarea decisiune:

Măritul conşpetul este sugrat să bevoiească conşpetul decusului su Nr. 263 din 1878 a stabili moduli şi cheii respective proporţiunii la împărţirea fondurilor comune — deja decusă definitiv prin conchisul conşpetului Nr. 257 din 1878 — între ambele diciee de Aradului şi a Caransebeşului şi totdeauna a delgo şi terminul precisului pentru realisarea împărţirii fondurilor comune.

Propunerea comisiuei se primese cu unanimitate înăncinându-se Preşidului cu subternea a la conşpet.

Cu revizuirea fondurilor comune pe anul 1880 sinodal emite unanim o comisiune nouă constatătoare din deputaţi: Filaret Musta şi Iulio Petric avînd de a li se da din partea conşpetului un bărbat de specialitate.

Cu această sinodal terminându şi lucrările preşedintului Arhiercu mulăimese deputaţilor sinodali în terminia cei mai vii dinor şi activitatea desvoltată, mulătime din d-osebbit prin spiritul de pace şi de dragoste creştinească, manifestată cu docebire în această sesiune şi declară sesiunea de închisă.

Deputatul Iulio Petric în numele sinodului espriună Prea Sânciei Sale aduce următoarea şi mulătimea pentru răbdarea şi tăria şi miteia în conducerea cea înăncinţată a sinodului.

Varietăţi.

* Măiestatea Sa împăratul şi regele — după cum spune "P. LL." — s'au înăncinţat în Budapesta va face în una din diciee următoare o revistă mare de trupe.

* (Conşpeturi dieteciale ardeleni). După cum ne spune "Kelet" cu priegulii organizării procuraturei domeniilor erariale din Cluj procuratorul dl Csávási aflat în vechiul arhiv al fiscalatului o completa colecţiune de concluse de ale dietei ardeleni începînd din anul 1540 până

- a) Duii membri ai Camerei cu preşedintele.
- 1) Înalta cure de casaţiune; cure de compturi.
- 2) Consiliul municipal al Capitalei cu delegaţiunea consilierilor comunale din Iaşi şi Craiova.
- 3) D-ni membri ai Academiei, d-ni rectori ai universităţilor din Bucuresi şi Iaşi şi d-ni membrii respectivi.
- 4) Funcţionari superiori.
- 5) Curşile şi tribunalele.
- 6) Delegaţiunile comunale şi judeţene, în ordinea, în care au fost îngrate pe colina.
- 7) Directorii scoalor publice secundare şi primare şi delegaţiunea jumeii universitare, în şir cele opt, avînd în frunte lor drapelule scolare purtate de către un port-drappel care î li are locul după cum cortegul trecea pe dinaintea scoalei. D-nii directori purtau coroanele ce aveau se ofere Măiestăţilor lor de către scoale.
- 8) Corporaţiunile de meseriaşi din capitala cu drapelule.
- 9) Delegaţiunile colonilor străine.

- r) Un pluton de dorobanţi închide cortegul.
- În ordinea acestor, cortegul străbate stradele Bibescu-Vodă, Rahova Carol I şi calea Victoria până la palat.
- Act. M. M. L. L. Imprenu cu A. S. principi Leopold primări diferite corteguri ale Statului.
- D. Preşedinte al Senatului, în numele amăndor corpurilor legiuitoare rosti următorul discurs:
"Sire, Doamnă, — Astăzi România se înconorează pe sine-şi, punînd Coroana Regală pe Capetele Măiestăţilor Voastre.
"Astăzi-şi cu calge laurii înlepăceni ai braurii sale.
"Astăzi-şi viteazul şi Capitan, care a avut neştrămutată credinţa în valorale naţiune, nealterabil devotament pentru liberate şi binele ei, primese din mabele naţiune şi pune pe capul se simbolul Sveranităţii României, emblema stabilităţii, şi a asigurării victorilor."
"Poartă, Sire, poartă, Doamnă, cu fală şi credinţă această Coroană regală.

- "Ea stă neclintită pe Capetele Voastre, căci s'a oţelit prin sângele nostru şi s'a înăncinţat prin devotamentul şi iubirea noastră.
- "Urmasii Voştri o vor purta cu aceea-şi măndrie, cu aceea-şi tărie, şi Diastina Voastră va vi tot atd de naţională, ca să voi, prin credinţa şi prin onoarea Românilor.
- Trăiască România!
Trăiască Regale şi Regina ei!
Trăiască Dinastia!
După aceasta d. preşedinte al Senatului oferi M. S. Regelui coroana şi d. preşedinte al Camerei, plecănd un gencheise, oferi coroana M. S. Regelui.
Diferend:
"Regale naţiunea privindu-To, frumosec se vede.
M. S. Regina Intina mână preşedintei Camerei şi acesta i-o sărătu.
Regale respunsu reprezentărilor naţiunii, priatîr un discurs ale căru idei, cuvinte şi simţimente au fost astfel în acei stors lacrimi din ochii asistentilor. (Va urma.)

